

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:00 pm – Reconciliation

Sf. Rozar – 12:00 pm – Holy Rosary

Sfânta Liturghie - 12:30 pm - Divine Liturgy

Duminica a 7-a după Rusalii

7th Sunday after Pentecost,

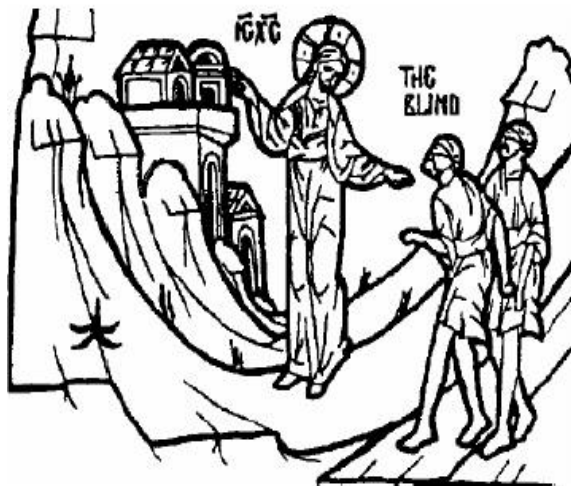
24 Iulie / July 2022, Glas / Tone 6

La Antifonul 3: Ceea ce, în chip negrăit, în cele de apoi ai conceput și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine!

Tropar (28): Puterile îngerești la mormântul tău, și ostașii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând precurat trupul tău; prădat-ai iadul nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață. Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac: Cu palma cea începătoare de viață, pe toți cei morți din adâncurile cele întunecoase înviindu-i dăătorule de viață Hristos Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc; că este Mântuitorul tuturor, înviere și viață și Dumnezeu a toate.

At 3rd Antiphon: O Virgin, who ineffably conceived in the latter days and gave birth to your Creator: Save those who magnify you!

Troparion: Angelic hosts were above Your tomb, and they that guarded You became as dead. And Mary stood by the grave seeking Your immaculate body. You did despoil Hades and were not tempted by it. You did meet the Virgin and did grant us life. O You Who did rise from the dead, O Lord, glory be to You.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion: Having by His life bestowing hand raised up all the dead out of the dark abysses, Christ God, the Giver of life, has bestowed the Resurrection upon the fallen human race; for He is the Savior of all, the Resurrection, and the Life, and the God of all.

Prochimen: Mântuiește, Doamne, poporul Tau si binecuvinteaza mostenirea Ta! (Ps. 27, 12)

Stih: Catre Tine, Doamne, am strigat; Dumnezeuul meu ia aminte! (Ps. 27, 1)

Apostol: Din epistola catre Romani a Sfântului Apostol Pavel citire. (15, 1-7)

Fraților, datori suntem noi cei tari sa purtam slabiciunile celor neputinciosi si sa nu cautam placerea noastra. Ci fiecare dintre noi sa caute sa placa aproapelui sau, la ce este bine, spre zidire. Ca si Hristos n-a cautat placerea Sa, ci, precum este scris: "Ocarile celor ce Te ocarasc pe Tine, au cazut asupra Mea". Caci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învațatura noastra, ca prin rabdarea si mângâierea, care vin din Scripturi, sa avem nadejde. Iar Dumnezeuul rabdarii si al mângâierii sa va dea voua a gândi la fel unii pentru al ii, dupa Iisus Hristos, pentru ca toți laolalta si cu o singura gura sa slavi i pe Dumnezeu si Tatal Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiți-va unii pe alții, precum si Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Evangelhia: Matei 9, 27-35

În vremea aceea, pe când trecea Iisus, doi orbi s-au luat dupa El strigând si zicând: Miluiestene pe noi, Fiule al lui David. Dupa ce a intrat în casa, au venit la El orbi si Iisus i-a întrebat: Credeți ca pot sa fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: Dupa credința voastra, fie voua! Si s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeti, nimeni sa nu stie. Iar ei, iesind, L-au vestit în tot ținutul acela. Si plecând ei, iata au adus la El un om mut, având demon. Si fiind scos demonul, mutul a grait. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodata nu s-a aratat asa în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Si Iisus strabatea toate cetățile si satele, învațând în sinagogile lor, propovaduind Evangelhia împărăției si vindecând toata boala si toata neputința în popor.

Prokimenon: Save your people, O Lord and bless your heritage! (Ps. 28, 9)

Verse: To you, O Lord, I cry, my rock; do not be deaf to me! (Ps. 28, 1)

Epistle: A reading from the Epistle of the Holy Apostle Paul to the Romans (15, 1-7)

Brethren! It is for us who are strong to bear with the susceptibilities of the weaker ones, and not please ourselves. Each of us must consider his neighbour's good, so that we support one another. Christ did not indulge his own feelings, either; indeed, as scripture says: The insults of those who insult you fall on me. And all these things which were written so long ago were written so that we, learning perseverance and the encouragement which the scriptures give, should have hope. Now the God of perseverance and encouragement give you all the same purpose, following the example of Christ Jesus, so that you may together give glory to the God and Father of our Lord Jesus Christ with one heart. Accept one another, then, for the sake of God's glory, as Christ accepted you.

Gospel: Matthew 9, 27-35

At that time, as Jesus went on his way two blind men followed him shouting, "Take pity on us, son of David." And when Jesus reached the house the blind men came up to him and he said to them, "Do you believe I can do this?" They said, "Lord, we do." Then he touched their eyes saying, "According to your faith, let it be done to you." And their sight returned. Then Jesus sternly warned them, "Take care that no one learns about this." But when they had gone away, they talked about him all over the countryside. They had only just left when suddenly a man was brought to him, a dumb demoniac. And when the devil was driven out, the dumb man spoke and the people were amazed and said, "Nothing like this has ever been seen in Israel." But the Pharisees said, "It is through the prince of devils that he drives out devils." Jesus made a tour through all the towns and villages, teaching in their synagogues, proclaiming the good news of the kingdom and curing all kinds of disease and all kinds of illness.

Priceasna: Ochiul inimii mele îl ridic către tine, Stăpână. Nu trece cu vederea puțina mea suspinare. Fii mie scut și ajutătoare în ceasul când va judeca Fiul tău lumea. Aliluia.

Communion Hymn: The eye of my heart do I lift up to you, O Lady. Do not ignore my weak sigh. Be you my shield and aid in the hour when your Son will judge the world. Alleluia.

85. O, pâine Sfântă din Cer

O, pâine Sfântă din Cer,
Sânge vărsat pentru noi;
Cine poate să cuprindă
Taina aceasta dintre noi.

Bis

Când cu ucenicii săi,
Mai pe urmă a cinat;
A luat pâinea în mână
Și a binecuvântat.

Bis

Și le-a zis: Luați mâncați,
Acesta este trupul meu;
Luați potirul și gustați
Căci este sângele meu.

Bis

Și de-atunci până în veac
Zilnic se va săvârși
Precum Domnul a lăsat
Până iarăși va veni.

Bis

Pentru Tine, Doamne

Pentru Tine, Doamne,
Florile-nfloresc,
Pentru Tine, noaptea
Stele strălucesc.

Pentru Tine, ploaia
Picură și cântă,
Și-n grădină cerne
Bucurie sfântă.

Pentru Tine, candeli
La Altare ard,
Tu la zile sfinte
Miriuești cu nard.

Pe copiii care
Osteniți de joc,
Pe iconostase
Ei pun busuioc.

Lângă Tine, Doamne
Cei săraci se strâng,
Ție-Ți cer iertare
Ochii care plâng.

Lângă Tine Doamne
Plec genunchi trudit,
Numai Tu Stăpâne
Nu m-ai părăsit.

Dă-mi răbdarea pietrei
Și din cerul sfânt,
Picură-mi pe gene
Roua să Te cânt.

Picură-mi în suflet
Străjile uitării,
Și pe buze pune-mi
Străjile tăcerii.

Sfântul Ilie Proorocul -

adaptare după "Viețile Sfinților" Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice București

Unii dintre profeții Vechiului Testament și-au împlinit misiunea de vestitori și apărători ai legii divine fără a fi scris mesajul lor; aceștia sunt "profeții acțiunii", spre deosebire de profeții scriitori care, asemenea lui Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel și alții, au lăsat scrieri, acum incluse în canonul Cărilor Sfinte. Unul dintre cei mai mari profeți ai faptelor este Ilie, misiunea lui fiind aceea de a readuce poporul și a-l menține în credința într-un singur Dumnezeu, într-o perioadă în care cultul idolatric și licențios al Canaanului atrăsese pe mulți dintre Israelii. Ilie s-a născut spre sfârșitul secolului al X-lea î.C., și cea mai mare parte a activității sale s-a desfășurat sub domnia timidului Achab (873-854), ajuns un instrument docil în mâinile soției sale Izabela, de origine feniciană, și care de la început a favorizat cultul lui Baal, pe care apoi l-a impus întregului popor.

Când credința într-un singur Dumnezeu aproape dispăruse, și majoritatea poporului îmbrățișase idolatria, Ilie s-a prezentat în fața regelui Achab și a anunțat o perioadă de trei ani de secetă, drept pedeapsă din partea lui Dumnezeu. Pentru a dovedi falsitatea idolilor și puterea adevăratului Dumnezeu, Ilie convoacă pe Muntele Carmel pe regele Achab și pe delegații din toate triburile lui Israel, ca să participe la o probă a focului. Ilie a spus către popor: "Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-l pe El; și dacă este Baal, urmați-l pe acesta ... Prooroc al Domnului am rămas numai eu singur, iar prooroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni și prooroci ai dumbrăvilor Astartei patru sute. Dați-ne doi junci; ei să-și aleagă unul, să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, dar foc să nu aprindă; iar eu voi găti pe celălalt vițel și-l voi pune pe lemne și foc nu voi aprinde. Apoi voi chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeului meu. Și Dumnezeul care va răspunde cu foc, acela este Dumnezeu. Și a răspuns tot poporul: "Bine ai grăit!" (III Regi 18,21-25). Proorocii lui Baal au pregătit primii altarul și au început să strige către cer: "și strigau cu glas mai tare și se înțepau după obiceiul lor cu

săbii și lănci până ce curgea sânge. Trecuse de amiază și ei tot s-au zbcuciat mereu până la timpul jertfei, dar n-a fost nici un glas, nici răspuns, nici auzire" (III Regi 18,27-29). Ilie pregătește și el un altar, cere să se toarne apă pe lemne și în jurul altarului și apoi se roagă: "...auzi-mă, Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că tu ești Dumnezeu în Israel ... Și s-a coborât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot și lemnele și pietrele și țărâna și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: "Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!" (III Regi 18,36-39).

Poporul entuziast a îndepărtat pe slujitorii cultului păgân și a reînnoit legământul de credință față de Iahve. Ilie considera că a sosit ceasul triumfului definitiv, dar nu peste mult timp, cu amărăciune și nedumerire în suflet, s-a văzut nevoit să fugă în pustiu pentru a scăpa de furia Izabelei.

Urmărit ca un animal de pradă, energicul și inflexibilul profet a trecut printr-un moment de descurajare. Munca depusă până atunci și însăși viața lui i s-au părut zadarnice și a rugat pe Dumnezeu să-i rupă firul care-l mai ținea legat de pământ. Dar un înger al Domnului îl încurajează, oferindu-i o pâine coaptă în vatră și un urciur cu apă; apoi îi apare însuși Dumnezeu care îi redă curajul neînfricat de altădată. Ilie a înțeles că Dumnezeu nu realizează triumful binelui prin gesturi spectaculoase, dar lucrează cu îndelungată răbdare, deoarece El este Cel Veșnic și timpul este supus Lui.

Profetul, cu forțe reîmprospătate, îmbrăcat într-o manta de piele peste șorțul aspru strâns în jurul coapselor, se reîntoarce în mijlocul poporului lui Dumnezeu, dar nu asistă la triumful deplin al credinței în Iahve. Opera de refacere spirituală, începută cu atâta trudă, va fi dusă la bun sfârșit de către ucenicul său Elizeu, căruia Ilie i-a transferat chemarea divină și spiritul său, aruncându-i pe spate mantaua. Elizeu a fost martorul unic al sfârșitului misterios al lui Ilie, întâmplat în anul 850 înainte de Cristos, prin urcarea lui într-un car de foc.